

Mødet den 17. Oktbr. 1918.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Brammer, N. Joh. Laursen, Møller og Simonsen.

1. (J. Nr. 343—1918). Indenrigsministeriets Afgørelse i et **Huslejespørgsmaal.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 90—1918). Indstilling om **Besættelse af 2 ledige Politibetjentpladser.**

Christensen gjorde opmærksom paa, at den Indstilling, der forelaa fra Politimesteren, var 7 Maaneder gammel, og en Del af de indstillede Korporaler og andre var maaske forlængst rejst fra Byen. Man burde maaske ikke forlange ny Indstilling, men henstille til Politimesteren i Fremtiden at komme med ny Indstilling, naar der var gaaet saa lang Tid. Taleren ønskede Sagen udsat i 8 Dage, saa kunde man maaske faa at vide, om disse Folk endnu opholdt sig i Byen.

Sagen udsattes.

3. (J. Nr. 10^{II}—1918). Valg af et **Medlem til Skolekommissionen** i Stedet for Forretningsfører Kjeld Sørensen.

Fru Marie Bitsch valgtes.

4. (J. Nr. 437—1918). Andragende fra Enke efter Maalerkontrollør P. Jensen om **Pension.**

F o r m a n d e n bemærkede, at Belysningsudvalget havde indstillet at give den højeste Pension, der kunde være Tale om, nemlig $\frac{3}{5}$ af Mandens Pension, eller ialt 309,75 Kr. Desuden henstillede Udvalget at bevilge 100 Kr. pr. Barn, ialt 200 Kr., hvorved Beløbet blev omtrent det samme som Mandens Pension. Det var ganske vist ikke meget, men dog adskilligt mere, end man i Almindelighed gav. Men hvis Udvalget fastholdt sin Indstilling, maatte Beløbet i hvert Fald skilles ad, saa de 200 Kr. blev taget som Understøttelse paa særlig Konto.

C h r i s t e n s e n anbefalede Indstillingen, da Konen var meget svagelig og ikke kunde bidrage meget til Børnenes Underhold. Men der var jo intet i Vejen for, at det kunde skilles ad, saa Understøttelsen til Børnene kom paa særlig Konto.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 327—1918). Andragende fra fhv. Politibetjent Rasmus Hansen om **Forhøjelse af den ham tilstaaede Pension.**

F o r m a n d e n erindrede om, at man tidligere havde haft denne Sag til Behandling, men ikke ment at kunne gaa videre end til normal Pension, da der ikke skønnedes at være ekstraordinære Forhold til Stede. Denne Fortolkning af Pensionsreglementet var utvivlsomt rigtig. Paa den anden Side var Manden meget vanskelig stillet. Han havde haft Tilbud om en Plads som Portner ved Olie-møllen, men da han ikke kunde gaa op ad Trapperne, maatte han opgive Pladsen, saa der var næppe Tvivl om, at Manden var fuldstændig Invalid. Men man kunde vel næppe gaa højere.

C h r i s t e n s e n havde ogsaa faaet den Opfattelse, at Manden nærmest var et Vrag. Men man havde jo ogsaa Erfaringer paa, at Kræfterne var kommet igen efter Pensioneringen; derfor burde

man maaske se Tiden lidt an. Skulde det saa efter et bestemt Tidsrum vise sig, at der ikke var nogen Bedring i Mandens Helbred, kunde Sagen maaske tages op igen.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 456—1918). Henstilling fra Brandkommissionen vedrørende en Skrivelse fra fhv. Brandassistent Bøstrup angaaende **nogle formentlige Uregelmæssigheder under den forrige Brandinspektør.**

Formanden ansaa det for givet, at Byraadet maatte forholde sig fuldstændig passivt overfor denne Sag og ganske simpelt henlægge den. Det eneste, der kunde være Tale om, var i hvert Fald at undersøge, om de omtalte 500 Kr. var indbetalt.

Mikael Johansen fandt ikke, der var meget at sige til Borgmesterens Bemærkninger. Bøstrup havde jo overfaldet snart den ene og snart den anden af Byraadet eller Brandkommissionen. Nærværende Sag havde han sendt til den nuværende Brandinspektør med Anmodning om at lægge den i Arkivet. Hvorfor han ønskede dette, vidste Taleren ikke; men det var maaske for saa senere at faa Lejlighed til at overfalde den nuværende Brandkommission. Den omtalte Post paa 290 Kr. var for saa vidt rigtig, som Springborg havde glemt den; men der var næppe nogen, der vilde mistænke ham for at ville beholde Beløbet. Kommissionen havde henstillet til Springborg at anlægge Sag mod Bøstrup; men det vilde han nødig, da han nu var over 70 Aar og helst vilde have Fred og Ro. Brandkommissionen henstillede derefter at henlægge Sagen.

Jakob Jensen havde tidligere beskæftiget sig med Springborgs Forretningsførelse, som ikke

altid var uangribelig. Men nu var han en gammel Mand og havde taget sin Afsked, saa nu burde man næppe røre derved. Springborg og Bøstrup havde vist i deres Forretningsførelse været lige gode begge to.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 24⁹—1918). Andragende fra Barber Jac. Thorvald Petersen om **Fuldmyndighedsbevilling.**

Kunde ikke anbefales.

8. (J. Nr. 26⁵—1918). Andragende fra frasepareret Justine Nielsen om **Æresoprejsning.**

Anbefaledes.
